Europa-Parlamentet
2024-2029

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

2025/2184(INI)

26.2.2026

UDKAST TIL BETÆNKNING

om gennemførelsen af Rådets henstilling af 30. oktober 2020 om en bro til job – styrkelse af ungdomsgarantien og erstatning af Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti
(2025/2184(INI))

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

Ordfører: Hristo Petrov

PR_INI_ImplReport

INDHOLD

Side

BEGRUNDELSE – RESUMÉ AF FORHOLDENE OG KONKLUSIONER 3

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 7

BILAG: ERKLÆRING OM INPUT 12

BEGRUNDELSE – RESUMÉ AF FORHOLDENE OG KONKLUSIONER

Denne gennemførelsesbetænkning har en klar ambition: at gøre aktiv støtte til ungdomsbeskæftigelse til en politisk prioritet, der står i centrum for EU's dagsorden og de nationale politikker. Ungdomsgarantien repræsenterer et stærkt politisk engagement – et løfte om at tilbyde alle unge under 30 år beskæftigelse af god kvalitet, videreuddannelse, lærlingeuddannelse eller praktikmuligheder senest fire måneder efter, at de er blevet arbejdsløse eller har forladt uddannelsessystemet. Dette tilsagn, der blev givet i 2013 og fornyet i 2020, understøtter Den Europæiske Unions troværdighed over for de unge.

Resultaterne er mærkbare. Selv om disse tal ikke udelukkende kan tilskrives gennemførelsen af ungdomsgarantien, er ungdomsarbejdsløsheden i EU faldet med næsten 10 procentpoint i løbet af 10 år. Over 60 mio. unge har nydt godt af ungdomsgarantiordninger, og styrkelsen af dette instrument har ført til institutionelle reformer i medlemsstaterne. Denne politiks tiltrækningskraft rækker også ud over vores grænser, og der er således allerede ved at blive udviklet ungdomsgarantiordninger i nogle af vores nabolande, navnlig på Vestbalkan. Disse resultater bør dog ikke overskygge, at ungdomsarbejdsløsheden fortsat er næsten tre gange højere end arbejdsløsheden blandt befolkningen som helhed, og at den nedadgående tendens er stagneret i løbet af de seneste tre år. Situationen er fortsat presserende for nogle.

Antallet af unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er), er fortsat alarmerende højt i flere medlemsstater. Dette fænomen rammer i hårdere grad kvinder, romaer, unge med handicap og andre sårbare grupper. Det tydeliggør, at en universaltilgang ikke er tilstrækkelig, og understreger, at der er behov for en målrettet, territorial og inkluderende gennemførelse af ungdomsgarantien. At få disse unge mennesker i arbejde er ikke alene en social nødvendighed, men også et strategisk svar på den mangel på arbejdskraft og færdigheder, der bremser vores økonomier.

For at kunne handle effektivt er det nødvendigt at have en præcis forståelse af målgrupperne. Manglen på detaljerede data om NEET-profilerne udgør en stor hindring. En grundig kortlægning af NEET-undergrupper og deres karakteristika er afgørende for at kunne udvikle passende løsninger. De berørte unge skal også inddrages i udformningen af de foranstaltninger, der er rettet mod dem. Ingen inklusionspolitik kan lykkes uden modtagernes aktive deltagelse deri.

I evalueringen af gennemførelsen af den styrkede ungdomsgaranti fremhæves en ubestridelig politisk ambition og et stærkt nationalt ejerskab, men også de begrænsninger, man er stødt på i forbindelse med dens operationalisering. Der findes ikke en enkelt model, men en mangfoldighed af modeller, der afspejler de institutionelle traditioner og forholdene på arbejdsmarkedet i medlemsstaterne. Nogle har integreret ungdomsgarantien i deres eksisterende systemer, mens andre har oprettet særlige modeller. Nogle har centraliseret forvaltningen på nationalt plan, mens andre har uddelegeret den til lokalt niveau. Nogle går ind for en "beskæftigelse først"-tilgang, mens andre fokuserer på uddannelse.

Denne mangfoldighed er et værdifuldt aktiv. Den kan imidlertid ikke begrunde uforholdsmæssigt store forskelle i resultatet af gennemførelsen af ungdomsgarantien. Indikatorerne for direkte overvågning på EU-plan viser vidt forskellige omstændigheder. Alt for mange unge får ikke et tilbud inden for fire måneder, og for få af dem finder varig beskæftigelse. De opfølgende indikatorer viser samtidig alvorlige brister med hensyn til

kvantiteten og kvaliteten af de indsamlede data. Visse tjenester er ikke administrativt eller juridisk i stand til at udveksle oplysninger og overvåge fremskridt, hvilket udgør en strukturel hindring, som skal overvindes. Forbedring af overvågnings- og evalueringssystemerne i medlemsstaterne må gøres til en politisk prioritet.

Endnu mere bekymrende er det, at størstedelen af NEET'erne, navnlig dem, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet, forsat ikke er omfattet af ungdomsgarantiordningerne. Unge, der ikke er i beskæftigelse, bor i landdistrikter eller marginaliserede områder og ikke er registreret hos de offentlige arbejdsformidlinger, går under den institutionelle radar. De myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen, har ofte ikke tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at nå ud til disse grupper. Som følge heraf er de, der har mest brug for støtte, netop dem, der får mindst støtte. Denne situation er politisk uacceptabel. Der er et presserende behov for at styrke de administrative og menneskelige ressourcer, der er specialiseret i at støtte ungdomsbeskæftigelse, så de står i forhold til udfordringerne.

Kendskabet til ungdomsgarantien er generelt lavt. I flere medlemsstater er ungdomsgarantien integreret i bredere ordninger, der er rettet mod unge mere generelt eller mod beskæftigelse for hele befolkningen, i en sådan grad at den bliver usynlig. Nogle støttemodtagere er end ikke klar over, at de deltager i en ungdomsgarantiordning. En politik, der hverken kendes til eller forstås, mister imidlertid sin effektivitet og sin legitimitet.

Forebyggelse skal være en central søjle. Ungdomsgarantien kan ikke fungere som en isoleret politik, der kun griber ind i slutningen af kæden. Bekæmpelse af skolefrafald, støtte til elever i vanskeligheder og støtte efter et ophold er afgørende for at forhindre, at unge igen havner i en situation, hvor de hverken arbejder eller studerer. Varig inklusion kræver en kontinuerlig, integreret og konsekvent tilgang.

Den forberedende fase er lige så afgørende. Mange sårbare unge er ikke umiddelbart klar til at komme ind på arbejdsmarkedet. De har brug for individuel vejledning, psykosocial støtte og uddannelse i grundlæggende færdigheder. Denne støtte skal tage fat på de grundlæggende årsager til social udstødelse, før de pågældende NEET'er kan reintegreres. Aktiv inklusion af de mest marginaliserede unge skal være topprioriteten for den styrkede ungdomsgaranti.

I den forbindelse er validering af færdigheder, der er erhvervet i uformelle eller ikkeformelle sammenhænge, en strategisk løftestang. Mange unge har færdigheder, der er udviklet i familiemæssige sammenhænge, lokalsamfundet eller det sociale miljø, men disse færdigheder anerkendes ikke officielt. Validering af disse færdigheder kan fjerne hindringer for beskæftigelse og fremme lokale talenter.

Forberedelsen vedrører også institutionerne. Offentlige arbejdsformidlinger og partnerorganisationer mangler ofte kvalificeret personale til at håndtere de mest komplekse situationer. Dette bringer os videre til udvidelsen af ungdomsgarantien til de 25-29-årige, hvilket er politisk relevant, fordi overgangen til beskæftigelse strækker sig over længere tid og er mere ustabil. Men uden yderligere ressourcer udvander denne udvidelse indsatsen og giver ikke tilstrækkelig støtte til denne nye aldersgruppe. En virkelig individualiseret tilgang kræver øgede ressourcer. En standardiseret generalisering af tjenesterne vil i sidste ende koste mere på grund af den begrænsede effektivitet med hensyn til at mindske ulighederne og opnå integration af NEET'er på sigt.

Der skal foretages en omhyggelig overvejelse af, hvordan de foreslåede tilbud afbalanceres.

Selv om prioriteringen af beskæftigelse er forståelig i betragtning af den økonomiske nødsituation, som unge står over for, er jobtilskud ikke altid en garanti for langsigtet integration. Et bevis herpå er, at mange ofte havner i en udsat situation igen. Ved at vælge det mest hensigtsmæssige tilbud til den enkelte profil eller en kombination af uddannelse, lærlingeuddannelser, praktikophold og beskæftigelse kunne der opnås mere solide og holdbare resultater.

Muligheder for frivilligt arbejde fortjener at blive medtaget som en ny kategori af tilbud under ungdomsgarantiordningen. For nogle unge kan frivilligt arbejde give en fleksibel ramme for udvikling af færdigheder, genopbygning af sociale bånd og forberedelse på beskæftigelse. Disse nye muligheder skal imidlertid ledsages af yderligere finansiering, således at de eksisterende ordninger ikke undermineres.

Tilbuddenes kvalitet er fortsat et centralt spørgsmål. Den styrkede ungdomsgaranti er ikke tilpasset tilstrækkeligt til de europæiske kvalitetsrammer og den europæiske søjle for sociale rettigheder til at kunne gøre en reel forskel for støttemodtagerne. En åben koordinationsmetode på EU-plan kunne muliggøre en struktureret udveksling af god praksis samt harmonisering af evalueringskriterier og strengere overvågning af kvaliteten af ophold.

Ungdomsgarantiens succes afhænger også af stærke partnerskaber mellem ministerier, offentlige arbejdsformidlinger, uddannelsestjenester, uddannelsesudbydere, arbejdsmarkedets parter, nationale ungdomsråd, NGO'er og lokale myndigheder. En samarbejdsbaseret tilgang gør det muligt at oprette et integreret støttenetværk og bidrage til at genopbygge tilliden blandt de unge, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet.

Synergierne med den europæiske børnegaranti skal også styrkes for at sikre kontinuitet i støtten til de 15-18 årige og forhindre, at sårbarheder rodfæstes. En mere omfattende tilgang med andre EU-inklusionsstrategier, f.eks. EU's strategiske ramme for romaer eller EU's strategier for en Union med lige muligheder, vil styrke indsatsen til fordel for unge, uanset hvilken situation de befinder sig i.

Ingen politisk ambition kan realiseres uden tilstrækkelige finansielle ressourcer. Den direkte forbindelse til ESF+ og den særlige tildeling på 12,5 % i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 har muliggjort betydelige fremskridt. Vanskeligheder med at absorbere midlerne i visse medlemsstater og fjernelsen af øremærket finansiering i den foreslåede flerårige finansielle ramme for 2028-2034 udgør imidlertid en reel risiko for ungdomsgarantiens holdbarhed og effektivitet.

I betragtning af at resultaterne af gennemførelsen fortsat ikke er ensartede, og af de vedvarende forskelle medlemsstaterne imellem er der behov for politisk fremdrift for at støtte de unges overgang til arbejdsmarkedet. Hvis ungdomsarbejdsløsheden og NEET-andelen overstiger EU-gennemsnittet, skal Kommissionen vedtage bindende afgørelser. Målet er ikke at straffe de pågældende medlemsstater, men at kræve klare forbedringsplaner for at styrke den administrative kapacitet, forbedre dækningen af målgrupper, navnlig dem, det er sværest at nå ud til, udvikle ambitiøse oplysningsstrategier, forbedre tilbuddenes kvalitet og indføre pålidelige dataindsamlingssystemer. Det endelige mål er at forbedre den opadgående sociale konvergens i Den Europæiske Union og levere praktiske løsninger for vores unge.

Ungdomsgarantien skal blive det, den stræber efter at være: et troværdigt løfte om inklusion, selvstændighed og værdighed for alle unge.

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om gennemførelsen af Rådets henstilling af 30. oktober 2020 om en bro til job – styrkelse af ungdomsgarantien og erstatning af Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti
(2025/2184(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Rådets henstilling af 30. oktober 2020 om en bro til job – styrkelse af ungdomsgarantien og erstatning af Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti[1],

– der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union og til artikel 145, 147, 149, 165, 288 i 292 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 14, 15, 21 og 31,

– der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, der blev proklameret og undertegnet af Rådet, Parlamentet og Kommissionen den 17. november 2017, navnlig princip 1, 3 og 4,

– der henviser til Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti[2],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. oktober 2020 med titlen "En Union med ligestilling: EU's strategiske ramme for romaernes ligestilling, integration og deltagelse" (COM(2020)0620),

– der henviser til Rådets henstilling (EU) 2021/1004 af 14. juni 2021 om oprettelse af en europæisk børnegaranti[3],

– der henviser til rammen for det europæiske semester og de landespecifikke henstillinger,

– der henviser til Beskæftigelsesudvalgets (EMCO's) overvågnings- og rapporteringsramme for ungdomsgarantien, herunder indikatorer for direkte overvågning, opfølgende indikatorer og nøglebudskaber, der anvendes i den multilaterale overvågning af dens gennemførelse,

– der henviser til Eurostats indikatorer for ungdomsarbejdsløshed og unge, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er),

– der henviser til Kommissionens overvågningsrapporter og dataindsamling om

[1] EUT C 372 af 4.11.2020, s. 1.
[2] EUT C 120 af 26.4.2013, s. 1.
[3] EUT L 223 af 22.6.2021, s. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj.

gennemførelsen af ungdomsgarantien,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 af 24. juni 2021 om oprettelse af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1296/2013[4],

– der henviser til Rådets henstilling af 15. marts 2018 om en europæisk ramme for effektive lærlingeuddannelser af høj kvalitet[5],

– der henviser til Rådets henstilling af 10. marts 2014 om en kvalitetsramme for praktikophold[6],

– der henviser til Rådets henstilling af 24. november 2020 om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed[7],

– der henviser til Rådets henstilling af 20. december 2012 om validering af ikke-formel og uformel læring[8],

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 3/2015 af 24. marts 2015 med titlen "EU's ungdomsgaranti: De første skridt er taget, men der venter gennemførelsesrisici forude" og til dens særberetning nr. 5/2017 af 4. april 2017 med titlen "Ungdomsarbejdsløshed – Har EU's politikker gjort en forskel?",

– der henviser til vurderingen af gennemførelsen på europæisk plan, af 18. december 2025, med titlen "The implementation of the reinforced Youth Guarantee – Trends in EU Member States, impact, EU funding and governance" (Gennemførelsen af den styrkede ungdomsgaranti – Tendenser i EU's medlemsstater, virkninger, EU-finansiering og forvaltning), som blev offentliggjort af Generaldirektoratet for Parlamentarisk Forskning,

– der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2020 om ungdomsgarantien[9],

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til udtalelse fra Kultur- og Uddannelsesudvalget,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A10-0000/2026),

A. der henviser til, at den styrkede ungdomsgaranti er et løfte fra medlemsstaterne til unge under 30 år om, at de skal tilbydes beskæftigelse af god kvalitet, videreuddannelse, en lærlingeuddannelse eller et praktikophold inden for fire måneder efter, at de er blevet arbejdsløse eller har forladt uddannelsessystemet.

---

[4] EUT L 231 af 30.6.2021, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj.
[5] EUT C 153 af 2.5.2018, s. 1.
[6] EUT C 88 af 27.3.2014, s. 1.
[7] EUT C 417 af 2.12.2020, s. 1.
[8] EUT C 398 af 22.12.2012, s. 1.
[9] EUT C 395 af 29.9.2021, s. 101.

B. der henviser til, at det er vanskeligt at fastslå en direkte årsagssammenhæng mellem gennemførelsen af den styrkede ungdomsgaranti og de observerede resultater med hensyn til nedbringelse af andelen af NEET'er og af ungdomsarbejdsløsheden;

Tendenser i gennemførelsen af ungdomsgarantien

1. glæder sig over den gode situation på arbejdsmarkederne i EU og den historisk lave arbejdsløshed; beklager imidlertid, at denne tendens ikke har større indvirkning på de unge, hvis arbejdsløshedsprocent ligger på omkring 15 %, hvilket stadig er næsten tre gange højere end arbejdsløsheden for befolkningen i almindelighed;

2. glæder sig over den nedadgående tendens i andelen af unge, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er), i EU siden indførelsen af ungdomsgarantien, idet den faldt til 11,1 % i 2024; bemærker imidlertid en forskel medlemsstaterne imellem, idet nogle allerede har nået 2030-målet, og andre fortsat har et alarmerende højt antal NEET'er;

3. understreger, at indikatorerne for direkte overvågning af ungdomsgarantien tyder på, at der er betydelige og vedvarende udfordringer i forbindelse med iværksættelsen og gennemførelsen af ungdomsgarantiordningerne; fremhæver navnlig, at mere end halvdelen af deltagerne (54 %) i 2024 forblev i den forberedende fase i mere end fire måneder, og at den forberedende fase blev afsluttet rettidigt og med et positivt resultat i mindre end halvdelen af tilfældene (45,1 %);

4. understreger, at de opfølgende indikatorer lider under mangel på data og metodiske svagheder i flere medlemsstater;

5. understreger, at visse unge befinder sig i en særligt udsat social situation med større risiko for arbejdsløshed og står desuden over for strukturelle hindringer, når det gælder adgang til uddannelse og kompetenceudvikling;

6. understreger, at integrationen af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet i ESF+ har medført en forpligtelse til at afsætte 12,5 % af ESF+ til tiltag og reformer, der fremmer ungdomsbeskæftigelse, erhvervsrettet uddannelse og overgangen fra skole til arbejde, for medlemsstater med en andel af NEET'er, der ligger over EU-gennemsnittet; beklager dybt, at denne øremærkning, som er en arv fra ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, ikke er medtaget i Kommissionens forslag til den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2028-2034;

Virkningen af den styrkede ungdomsgaranti

7. anerkender, at den styrkede ungdomsgaranti har fungeret som katalysator for institutionelle reformer og politiske innovationer på tværs af medlemsstaterne og også har givet anledning til overvejelser om, hvordan aktive arbejdsmarkedspolitikker for unge kan reorganiseres;

8. understreger, at virkningen af den styrkede ungdomsgaranti er ujævn på tværs af medlemsstaterne med hensyn til dens gennemførelsen og til de specifikke elementer i styrkelsen;

9. beklager, at kendskabet til ordningerne inden for rammerne af den styrkede

ungdomsgaranti fortsat er begrænset blandt de unge og i et vist omfang også blandt andre myndigheder end dem, der er direkte ansvarlige for ordningerne eller for beskæftigelsesspørgsmål;

10. bemærker, at opsøgende arbejde fortsat er en af de største hindringer for gennemførelsen af den styrkede ungdomsgaranti; beklager, at foranstaltningerne hovedsagelig er passive og kun er baseret på NEET'er, der er registreret hos de offentlige arbejdsformidlinger;

11. udtrykker bekymring over, om ordningerne for den styrkede ungdomsgaranti virkelig når ud til alle udsatte og inaktive grupper, navnlig i fjerntliggende områder, f.eks. romasamfundene;

12. er bekymret over den konstaterede tendens, inden for ordningerne for den styrkede ungdomsgaranti, til et skift væk fra individualiserede tjenester til generelle tjenester;

13. bemærker, at til trods for at der er blevet lagt vægt på at tilpasse kvalitetskriterierne til EU-rammerne, er tilbuddenes kvalitet kun blevet forbedret meget lidt siden indførelsen af den styrkede ungdomsgaranti;

14. mener, at den styrkede ungdomsgaranti ikke fuldt ud har nået sine mål og skal forbedres yderligere for at bygge bro over kløften mellem målene for dette instrument og dets praktiske gennemførelse;

Henstillinger

15. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre målrettede forbedringer af den specifikke administrative kapacitet hos de offentlige arbejdsformidlinger og andre nationale enheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af den styrkede ungdomsgaranti;

16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde omfattende støtte til at tackle de komplekse hindringer, som NEET'er står over for, med henblik på at tackle de grundlæggende årsager til social udstødelse, inden man tager fat på disse unges beskæftigelsessituation;

17. understreger, at en samarbejdsbaseret tilgang er afgørende for at sikre en vellykket gennemførelse af den styrkede ungdomsgaranti; opfordrer medlemsstaterne til at styrke samarbejdet mellem ministerier, offentlige arbejdsformidlinger, arbejdsmarkedets parter, arbejdsmarkedsaktører, nationale ungdomsråd og civilsamfundet på centralt og lokalt plan for at sikre, at alle arbejder inden for rammerne af et integreret netværk med tjenester for NEET'er;

18. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i ordningerne for den styrkede ungdomsgaranti at medtage en række forebyggende foranstaltninger med fokus på skolefrafald for at undgå senere konsekvenser for de unges liv;

19. opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres tilbud om erhvervsrettet uddannelse og modernisere deres systemer for livslang læring, navnlig ved at undersøge mulighederne for individuelle uddannelseskonti eller uddannelsesfonde i overensstemmelse med nationale modeller;

20. opfordrer til større synergi på både EU-plan og nationalt plan mellem instrumenterne under ungdomsgarantien og børnegarantien, navnlig for at yde løbende støtte til børn i nød i alderen 15 til 18 år, og når de bliver unge voksne; understreger, at denne integrerede tilgang skal sigte mod at forhindre et brat bortfald af støtte;

21. opfordrer medlemsstaterne til at styrke foranstaltninger til opsøgende virksomhed på nationalt og lokalt plan, der er rettet mod sårbare NEET'er, og til at gøre det til den højeste prioritet i gennemførelsen af den styrkede ungdomsgaranti at aktivere denne gruppe;

22. opfordrer medlemsstaterne til i overensstemmelse med Rådets henstilling fra 2012 at styrke deres systemer for validering af ikkeformel og uformel læring; tilskynder til, at disse systemer tilpasses med henblik på at nå ud til sårbare NEET'er ved at øge kapaciteten hos dem, der er ansvarlige for valideringen, eller ved at tilbyde specifikke ordninger, samtidig med at kvaliteten af disse procedurer sikres;

23. opfordrer medlemsstaterne til at afbalancere de tilbud, der gives inden for rammerne af den styrkede ungdomsgaranti med henblik på kompetenceudvikling, ved at mindske afhængigheden af beskæftigelse og subsidierede job som en standardforanstaltning;

24. henstiller, at der oprettes et femte indsatsområde for ordningerne under den styrkede ungdomsgaranti med fokus på muligheder for frivilligt arbejde; understreger, at frivilligt arbejde har potentiale til at forbedre NEET'ernes færdigheder og beskæftigelsesegnethed og til at imødekomme sårbare unge på en mere fleksibel måde;

25. opfordrer Kommissionen til at iværksætte en åben metode for koordination af kvaliteten af tilbuddene inden for rammerne den styrkede ungdomsgaranti;

26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelige midler til den styrkede ungdomsgaranti i den næste FFR, navnlig ved at opretholde øremærkningen af EU-midler;

27. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til i væsentlig grad at styrke deres systemer til overvågning af gennemførelsen af den styrkede ungdomsgaranti for så vidt angår kvaliteten og fuldstændigheden af de indsamlede data;

28. bemærker, at resultaterne af gennemførelsen af den styrkede ungdomsgaranti er ujævne, og at de påviste udfordringer fortsat er relevante i dag; opfordrer Kommissionen til, efter den almindelige lovgivningsprocedure, at vedtage afgørelser rettet mod medlemsstater, hvis ungdomsarbejdsløshed og andel af NEET'er er højere end EU-gennemsnittet;

°

° °

29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BILAG: ERKLÆRING OM INPUT

I henhold til artikel 8 i bilag I til forretningsordenen erklærer ordføreren, at han i sin betænkning har medtaget input om forhold, der vedrører sagens emne, som han har modtaget som led i udarbejdelsen af udkastet til betænkning fra følgende interesserepræsentanter, der er omfattet af anvendelsesområdet for den interinstitutionelle aftale om et obligatorisk åbenhedsregister[1], eller fra følgende repræsentanter for offentlige myndigheder i tredjelande, herunder deres diplomatiske missioner og ambassader:

1. Interesserepræsentanter, der er omfattet af anvendelsesområdet for den interinstitutionelle aftale om et obligatorisk åbenhedsregister
European Youth Forum
Youth Guarantee coordinator in Bulgaria
Fundación Secretariado Gitano
European Commission (DG EMPL)
European Commission (DG EAC)
European Trade Union Confederation (ETUC)
European Training Foundation
Business Europe
CEDEFOP
Youth Guarantee coordinator in Czechia
Youth Guarantee coordinator in Romania
Eurofound
Office of the Youth Guarantee coordinator in France

Ordføreren har udarbejdet ovenstående liste på eget ansvar.

Når fysiske personer er identificeret på listen ved deres navn, deres funktion eller begge, erklærer ordføreren at have forelagt de pågældende fysiske personer Europa-Parlamentets databeskyttelsesmeddelelse nr. 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), hvori de gældende betingelser for behandling af deres personoplysninger og rettighederne forbundet med denne behandling er fastlagt.

[1] Interinstitutionel aftale af 20. maj 2021 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om et obligatorisk åbenhedsregister (EUT L 207 af 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).